

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci žalobce **T. T. V.**, nar. ..., státní příslušnost ..., t.č. bytem ..., zastoupená JUDr. Ludvíkem Hynkem, advokátem se sídlem AK Václavské nám. 37, 110 00 Praha 1, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra ČR**, se sídlem Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu,

t a k t o:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

Ve včas podané žalobě žalobkyně uvedla, že žalovaný vydal dne 3. 6. 2013 rozhodnutí pod č. j. ..., kterým rozhodl tak, že zamítl žádost žalobkyně o udělení mezinárodní ochrany podle § 16 odst. 1 písm. f) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, jako zjevně nedůvodnou.

Žalobkyně nesouhlasí s názorem žalovaného, že pokud je situace ve ...z hlediska dodržování lidských práv a svobod hodnocena různými subjekty citovanými v rozhodnutí, viz. např. Výroční zpráva ..., Informace MZV ČR, č. j. ..., atd., negativně, a že pokud neprokázala žalobkyně konkrétní skutečnost, která by odůvodňovala udělení jí azylu, že jí nehrozí za takové situace nebezpečí újmy. Žalobkyně uvedla v průběhu řízení, že ona sama má subjektivní obavu, že jí hrozí újma, že se obává pronásledování a uvedla zejména konkrétní negativní zkušenost svých rodičů, kterou vnímá jako újmu jako osoba blízká. Tuto obavu získala ze znalostí situace ve ... a z rozhovoru se známými a přáteli, kteří takovou situaci ve ... popisují. Je zřejmé, že problém s půdou, jako mají její rodiče, není ojedinělým případem porušování lidských práv a svobod, a že v důsledku takového jednání je

pronásledován větší počet občanů ve ..., včetně zatýkání, což se právě žalobkyně snaží prokázat výstřížkem novinové zprávy. Žalobkyně je tedy přesvědčena, že nebezpečí vzniku vážné újmy žalobkyni porušením jejich lidských práv a svobod, např. spočívající v znemožnění jí realizovat demonstrace, je v jejím případě reálné a důvodné. Žalobkyně v tomto důvodu spatřuje důvodnost své žádosti o udělení mezinárodní ochrany.

Nesouhlasí s názorem správního orgánu, že zde není důvod pro postup správního orgánu ve smyslu ust. § 14 a) odst. 1 zákona o azylu. Správnímu orgánu bylo od prvního pohovoru se žalobkyní známo, že se snaží o uzavření sňatku se svým druhem. Sňatek s nynějším manželem žalobkyně již uzavřela, a to dne 10. 6. 2013 v Praze. Už tato skutečnost zakládá důvodnost postupu správního orgánu v souladu s mezinárodními závazky ČR, konkrétně s ust. čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, kde je zakotveno právo na respektování soukromého a rodinného života, obydlí a korespondence a jednak se Směrnicí Rady č. 2003/86/ES o právu na sloučení rodiny, která garantuje cizinci právo na sloučení (včetně soužití) rodiny, tj. žalobkyně s manželem. Manžel žalobkyně má zájem žít v ČR trvale nejen z důvodu soužití se žalobkyní, ale i z důvodu, že zde má nezletilou dceru, na jejíž výchově se osobně, i s žadatelkou, podílí.

Žalobkyně se netají svou snahou legalizovat svůj pobyt na území ČR, i když z odůvodnění správního rozhodnutí lze nabýt dojmu, že se dopouští něčeho nezákonného nebo nedovoleného. Z některých částí odůvodnění rozhodnutí správního orgánu lze nabýt dojmu, že správní orgán není veden snahou objektivně posoudit žádost žalobkyně a rozhodnout v souladu s právními předpisy, ale je veden pouze snahou nalézt důvody bránící rozhodnutí ve prospěch žalobkyně (viz. „bizarní, urputná snaha žadatelky uzavřít manželství“ atd.). Z odůvodnění rozhodnutí správního orgánu není zřejmé, jak správní orgán dospěl k názoru, že žalobkyni jde pouze o legalizaci jejího pobytu na území ČR.

Domáhá se proto toho, aby soud vydal rozsudek, jímž žalobou napadené rozhodnutí správního orgánu zruší a uloží mu, aby žádost žalobkyně o udělení mezinárodní ochrany projednal znovu.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný popřel oprávněnost námitek uvedených žalobkyní, nesouhlasí s nimi, neboť dle jeho názoru nejsou způsobilé zrušit napadené rozhodnutí. Odkázal na provedené řízení a na spisový materiál vedený k žádosti žalobkyně.

Uvedl, že žalobkyně v žádosti, i pohovoru, i vlastnoručně psaných doplněních opakovaně uváděla, že hlavním důvodem, proč o mezinárodní ochranu žádá, je snaha zůstat s manželem. Při seznámení se s podklady dodala, že se rovněž obává, že bude jako členka rodiny vystavena nebezpečí, neboť její rodina byla nucena darovat půdu státu. Je zřejmé, že tuto svoji obavu oproti svým výpovědím z pohovoru konaného 11 dní před seznámením se s podklady vygradovala. Přesto jí však nelze dle názoru žalovaného shledat azylově relevantní, neboť se jedná o pouhé spekulace jmenované, když tato navíc sama uvedla, že se státními orgány by v případě návratu do vlasti žádné potíže neměla. Také uvedla, že se nikdy neangažovala proti vládě. Námitku nebezpečí vzniku vážné újmy žalobkyni porušení jejich lidských práv a svobod, např. spočívající v znemožnění jí realizovat demonstrace, tak nelze

rovněž považovat za spekulaci ohledně budoucí situace, u které ani není zřejmé, zda vůbec nastane.

Jmenovaná sama připouští, že její snahou je legalizace jejího pobytu v ČR. Žalovaný zdůraznil, že úmyslem zákonodárce a smyslem zákona o azylu je poskytnout ochranu cizincům pronásledovaným v zemi původu, příp. cizincům, kterým v případě návratu do vlasti hrozí skutečné nebezpečí vážné újmy. Existence rodinného života neznámá automaticky povinnost správního orgánu udělit jmenované ochranu za účelem možnosti jeho realizace. Jak vyplývá z usnesení NSS v Brně, č. j. 9Azs 3/2010 ze dne 21. 4. 2010 „mezinárodní závazek respektovat rodinný a soukromí život ve smyslu čl. 8 Úmluvy však nelze chápat jako neomezený závazek poskytnout cizinci mezinárodní ochranu automaticky, navázal-li v ČR soukromí vztah“.

Žalovaný náležitě zjistil skutkový stav, a to i s ohledem na soukromý a rodinný život žalobkyně, důkladně ho popsal a posoudil, přičemž dospěl k závěru, že tyto důvody nejsou relevantní z hlediska udělení mezinárodní ochrany.

Rozhodnutí ve věci nepřiznání mezinárodní ochrany neodlučuje žalobkyni od jejího manžela a nebrání ani realizaci jejich společného života – za překážku nelze v této souvislosti považovat ani případnou nutnost žalobkyně vycestovat z území za účelem obstarání si platného víza či povolení k pobytu. Navíc žalobkyně a její manžel jsou oba ... státními příslušníky, nic jim nebrání realizovat jejich společný život ve vlasti, případně v místě, kde budou mít možnost legálního pobytu, což nepochybně nemusí být výhradně území ČR. Je svrchovaným právem každého suverénního státu rozhodovat o povolení vstupu a pobytu cizím státním příslušníkům na své území. Poskytnutí azylu je však zcela specifickým důvodem pro povolení pobytu cizince na území ČR a nelze je zaměňovat s jinými legálními formami pobytu cizince, tak, jak jsou upraveny zákonem č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR, jehož institutu ostatně jmenovaná úspěšně využívala a nic ji nebrání, při splnění daných podmínek, opět využívat.

Vzhledem ke shora uvedeným skutečnostem, se žalovaný nedomnívá, že by napadené rozhodnutí bylo nezákonné a proto požadoval, aby soud žalobu zamítl.

Z rozhodnutí z 3. 6. 2013 soud zjistil, že uvedeným rozhodnutím žalovaný zamítl žádost žalobkyně o udělení mezinárodní ochrany podle § 16 odst. 1 písm. f) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), jako zjevně nedůvodnou.

Žalobce i žalovaný souhlasili s tím, aby soud rozhodl o věci bez nařízení jednání. Soud tedy v souladu s ust. § 51 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) rozhodl o žalobě bez nařízení jednání.

V řízení podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního s.ř.s. přezkoumává soud napadené výroky rozhodnutí správního orgánu v mezích žalobních bodů a z těch hledisek, které žalobce

v podané žalobě uvede, přičemž vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a odst. 2 věta první s.ř.s.).

Pokud jde o žalobní body žalobkyně namítala, že zjištěný skutkový stav nebyl řádně a správně posouzen, neboť jinak by musel žalovaný dospět k závěru, že žalobkyně splňuje důvody pro udělení mezinárodní ochrany dle § 12, minimálně však dle § 14 a) zákona o azylu.

Soud zjistil ze správního spisu, že žalobkyně dne 7. 5. 2013 podala žádost o udělení mezinárodní ochrany v ČR. Uvedla, že je státní příslušnicí ... , ... a vyznává Není členkou žádné politické strany nebo organizace. V době podání žádosti, jak uvedla, zde žila se svým ... přítelem (nyní manželem). Žalobkyně uvedla, že svou vlast opustila v dubnu roku 2005, do ČR odjela, protože zde chtěla podnikat a najít si zde pro sebe lepší život. Se svým snoubencem (nyní manželem) se seznámila již v roce 2002 ve Plánovali společný odjezd do ČR, žádný jiný důvod než podnikat v ČR a zajistit si zde lepší život k opuštění vlasti neměla. Dále uvedla, že žije tedy v ČR již 8 let, vždy si řádně plnila všechny své povinnosti. Měla hodně práce a neměla se čas starat o své dokumenty, a proto požádala známého, aby za ni platil daň z příjmu. Známy to však neudělal, a když si žalobkyně chtěla prodloužit platnost pobytu, byla z tohoto důvodu odmítnuta. Uvedla, že chce v ČR však trvale zůstat, chce tu podnikat a společně žít se svým snoubencem (nyní již manželem). Do ... se vrátit nechce, protože tam není demokracie. Vládne tam komunistická strana a lidé se nemají možnost realizovat v jiných stranách. Je tam také hodně lidí, kteří byli bezdůvodně zatčeni. ČR považuje za demokratickou zemi, a proto tu chce zůstat se svým nynějším manželem, založit si zde rodinu a mít děti a dál zde podnikat. Do ČR přicestovala na základě víza za účelem podnikání, které ji pomohli zajistit známí. Po příletu do ČR začala podnikat, nakupovala a prodávala zboží. Nejprve se zdržovala v okolí Prahy, v roce 2008 se přestěhovala do Ostravy. Každé dva roky si prodlžovala platnost svého víza, poslední bylo do 21. 4. 2013. Vysvětlila, proč ji nebylo vízum prodlouženo. V důsledku toho, že za ni známý, který měl tyto záležitosti pro žalobkyni vyřizovat, neplatil, vznikl jí dluh ... Kč, který okamžitě na sociálním úřadě zaplatila. Doklad o zaplacení předložila na policii, podala odvolání. Bylo však již pozdě, rozhodnutí o neprodloužení pobytu nabylo již právní moci. Mimo uvedeného žalobkyně 2x neúspěšně podávala žádost o trvalý pobyt. Nejprve v červenci 2012, pak v dubnu 2013. Přestože v březnu 2013 obdržela výjezdní vízum s platností na jeden měsíc, ČR neopustila, protože zde chce zůstat. Úspěšně zde podnikala a v podnikání chce pokračovat. Doufá, že zde bude moci zůstat se svým manželem, který je občanem ..., v ČR, má však trvalý pobyt. Ten získal tím způsobem, že se mu s nějakou českou v ČR narodilo dítě, na jehož výchově se manžel žalobkyně i žalobkyně podílí.

Žalobkyně předložila novinový článek, když uvedla, že je z časopisu, který se vydává pro ... žijící v ČR. Uvedla, že obsahem tohoto článku je, že ve ... je nemožné pořádat demonstrace. Policie zatkla demonstranty, i když protestovali proti čínskému zabírání sporných ostrovů. Dále uvedla, že v časopise se píše o politických problémech v zemi, vláda nechce přistoupit na svobodu a demokracii. I z těchto důvodů se žalobkyně do ... vrátit nechce. Uvedla, že sama se proti vládě ve ... nikdy neangažovala. Její rodiče se však postavili proti snaze obecního úřadu jim sebrat půdu. Byli varováni, že budou vystaveni policejnímu postihu, jestliže se taková situace bude ještě opakovat. Dále pak uvedla, že se svým nynějším manželem uzavřeli neoficiálně sňatek již v roce 2005. V roce 2007 se rozhodli

začít shromažďovat podklady pro uzavření oficiálního sňatku, její druh (nynější manžel získal v ČR trvalý pobyt v roce 2007). Oficiální sňatek pak uzavřeli v Praze 10. 6. 2013.

Žalobkyně uvedla, že se netají svou snahou legalizovat svůj pobyt na území ČR.

Podle § 12 zákona o azylu, azyl se cizinci udělí, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec

- a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod,
- b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě, že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.

Z toho, co bylo zjištěno z žádosti o udělení mezinárodní ochrany i z pohovoru, který byl s žalobkyní veden, bylo zjištěno, že žádná z podmínek stanovených v § 12 písm. a) nebo písm. b) v případě žalobkyně splněna nebyla.

Z toho, co uvedla samotná žalobkyně, vyplývá, že do roku 2005, než z ... odjela, ve své vlasti naprosto žádné problémy neměla, žila zde běžným způsobem života a do ČR odjela pouze z toho důvodu, že si zde chtěla zajistit pro sebe lepší život a začít v ČR podnikat, což také učinila. Uvedla, že nikdy neměla do roku 2005 žádné problémy s žádnými státními orgány ve ani s žádnými soukromými osobami.

Žalobkyně uvádí, že v jejím případě, pokud by nebyly naplněny podmínky ust. § 12 zákona o azylu, jsou naplněny minimálně podmínky § 14 a) zákona o azylu, tedy že jsou u ní splněny důvody pro udělení doplňkové ochrany.

Podle § 14 a) odst. 1 zákona o azylu doplňková ochrana se udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odst. 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště.

Podle odst. 2 § 14 a) uvedeného zákona za vážnou újmu se podle tohoto zákona považuje

- a) uložení nebo vykonání trestu smrti,
- b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu,

- c) vážné ohrožení života nebo lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situacích mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo
- d) pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky ČR

Soud dospěl k závěru, že ani žádné z ust. § 14 a) zákona o azylu nebylo v případě žalobkyně splněno, tedy nejsou zde důvody pro udělení doplňkové ochrany.

Z toho, co bylo samotnou žalobkyní uvedeno, nevyplývá, že by v případě návratu doměla mít důvodné obavy, že by jí hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy, která je uvedena v § 14 a) odst. 2 zákona o azylu, a to proto, že žalobkyně ve ... před svým odchodem naprosto žádný problém neměla, nebyla v hledáčku žádného státního orgánu, nevyhrožovala ji žádná soukromá osoba, vzhledem ke způsobu života žalobkyně k tomu nebyl a není ani žádný důvod. Žalobkyně důvod, proč se odmítá vrátit do ..., uvádí, že ve není demokratický režim a ona chce žít ve svobodě a demokracii, která je jí v ČR zaručena a proto si zde chce legalizovat svůj pobyt.

Krajský soud v Brně uvádí, že ve správním spise jsou založeny i informace o dodržování lidských práv ve ..., informace se zdrojů, které jsou součástí správního spisu.

Žalobkyně jediné, co zmínila k posouzení její žádosti o udělení mezinárodní ochrany, je zmínka o potížích, nikoliv žalobkyně ale jejich rodičů, kteří odmítali darovat svou půdu obecnímu úřadu a bylo jim kvůli tomu vyhrožováno.

Soud sděluje, že problém, do kterého se měli dostat její rodiče z důvodu odmítnutí darování své půdy obecnímu úřadu, není v žádném případě problém žalobkyně, když žalobkyně výslovně uvedla, že ona sama ve ... vůbec žádný problém neměla a vzhledem ke způsobu jejího života ve ... ani nehrozilo, že by ji nějaký problém měl nastat.

Soud se ztotožňuje se stanoviskem žalovaného, který v odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že si je vědom úrovně demokracie ve ... s odkazem např. na Výroční zprávu ..., když však odkázal na rozsudek NSS č. j. 3Azs 303/2004 ze dne 21. 7. 2005, dle kterého: „Skutečnost, že v některé zemi existuje autoritářský a nedemokratický režim, který v mnoha případech pošlapává lidská práva, však neznamená, že kterýkoliv občan takové země je tomuto negativnímu vlivu přímo nebo zprostředkovaně vystaven... Pokud však žadatel o azyl žádnému pronásledování nebo diskriminaci z azylově relevantních důvodů vystaven není (resp. nemůže mít z takového pronásledování nebo diskriminace odůvodnění strach), nebo takové skutečnosti ani netvrdí, pak přes skutečnost, že pochází ze země, která je výše uvedeným způsobem problematická, nesplňuje podmínky pro udělení azylu ve smyslu § 12 zákona o azylu“. A o takovou situaci jde právě v případě žalobkyně.

Nelze také pominout tu skutečnost, že žalobkyně žije na území ČR již 8 let, teprve po 8letech, kdy již žalobkyně neměla možnost se legálně na území ČR pohybovat, podává žádost o udělení mezinárodní ochrany.

Soud tedy uzavírá, že nebylo prokázáno, že žalobkyně by měla ve ... jakýkoliv problém, na území ČR žije již 8 let, když teprve po takto dlouhé době podává žádost o udělení mezinárodní ochrany a dále bylo prokázáno, že konkrétně osobě žalobkyni při návratu do ...nic nehrozí, koneckonců zde může pobývat i se svým manželem, který je státní příslušníkem ..., takže na území ... by nebyl cizincem.

Soud v tomto směru uzavírá, že jediným důvodem pro udělení mezinárodní ochrany v případě žalobkyně je to, že chce dosáhnout legalizace svého pobytu na území ČR, což ostatně sama potvrzuje.

Pokud žalobkyně má za to, že pokud by nebyly splněny v jejím případě podmínky ust. § 12 ani § 14 a) zákona o azylu, že by jí měl být v takové situaci udělen humanitární azyl, ani s tímto názorem žalobkyně se soud neztotožňuje.

Dle § 14 zákona o azylu, jestliže v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude zjištěn důvod pro udělení mezinárodní ochrany dle § 12, lze v případě hodném zvláštního zřetele udělit azyl z humanitárních důvodů.

Žádné takovéto důvody pro udělení humanitárního azylu však na straně žalobkyně nenastaly, neboť žalobkyně neuváděla nic, z čeho by bylo možno usuzovat např. na její vážný zdravotní stav, tedy žádné vážné zdravotní problémy nemá, nepřichází ze země postižené významnou humanitární katastrofou, ať už způsobenou lidskými či přírodními faktory. Toto např. by byly důvody pro udělení humanitárního azylu.

Soud tedy shrnuje, že dospěl po provedeném dokazování k závěru, že žaloba žalobkyně důvodná není, a proto ji soud dle § 78 odst. 7 soudního řádu správního zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobkyně ve věci neměla úspěch, náklady řízení ji proto nebyly přiznány, ve věci naopak měl úspěch žalovaný, kterému však kromě běžné úřednické činnosti náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 6. listopadu 2013

JUDr. Jana Kubenová, v. r.
samosoudkyně